

Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
17 грудня 2021 року, м. Тернопіль

витрати належать до загального сімейства витрат і оцінюються за критерієм мінімізації витрат, що пов'язує їх з мікроекономікою. З наукою управління її пов'язують питання мотивів і форм співпраці між підприємствами.

Список використаних джерел

1. Аналіз господарської діяльності: опорн. консп. лекцій / уклад. Кизилов Г. І., Кизилова Л. О. Харків : ХНАМГ, 2009. 144 с.
2. Андрущенко Н.С. Суть і значення витрат: історичний аспект. *Економічна теорія та історія економічної думки*. 2007. № 5. С. 3–7.
3. Бабіч І. І., Дацюк А. А. Облікова політика в частині обліку витрат виробничих підрозділів сільськогосподарських підприємств. *Облік і фінанси*. 2020. № 4. С. 5–9
4. Базалієва Л.В. Науково-теоретичні та методичні основи управління трансакційними витратами підприємства. : монографія / за заг. наук. ред. Л.В. Базалієва. Харків: Вид. ХНЕУ, 2009. 164 с.

Юрій КУЗЬМІНСЬКИЙ

доктор економічних наук,
професор кафедри аудиту
Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана

К.Ю. КУЗЬМІНСЬКА

студентка
Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана
м.Київ, Україна

ОБ'ЄДНАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Громадська організація як один із видів об'єднання громадян, передбачений Законом України «Про об'єднання громадян». Об'єднання громадян або кілька таких об'єднань за професійним спрямуванням - це консолідований громадський рух, який складається з окремих, взаємно не підпорядкованих, але взаємодіючих громадських організацій, які спрямовують енергію громадян однієї професії на творчу діяльність і тим самим знижують соціальну напругу в суспільстві, що безумовно має позитивний ефект. Таке має місце коли в демократичному суспільстві, по-перше, існує «критична маса» недержавних неприбуткових організацій здатних впливати на хід професійних та суспільних процесів і, по-друге, переважна більшість громадських організацій не є антагоністами, тобто, коли вони не тяжіють до взаємовиключаючих полюсів.

Іноколи професійні громадські організації ще називають «аналітичними центрами» або так званими «мозковими центрами», які створюють основу громадянського суспільства і є вирішальним стабілізуючим фактором, гарантом демократичного шляху розвитку.

Найбільша кількість українських громадських організацій припадає на сфери:

- культури і освіти,
- здоров'я, інваліди та ветерани,

Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
17 грудня 2021 року, м. Тернопіль

- економіка і наука,
- жінки і діти.

Притаманним професійним громадським організаціям України є те, що переважна їх більшість має свої періодичні видання. Суттєвою і навіть знаковою особливістю сучасних українських громадських організацій є їх часткова фінансова залежність від організацій-донорів. Діяльність багатьох українських громадських організацій, в тому числі «мозкових центрів» була б неможливою без підтримки міжнародних донорів. Тобто в Україні домінував і домінує до сьогодні вплив закордонних донорів на формування громадських організацій. Причому активно підтримуються ресурсні та сервісні центри громадських організацій, які є потужним механізмом корекції розвитку «третього сектору» країни в тому напрямку, в якому вважають потрібним спонсори (донори). Правда й тут слід відзначити, що в основному фінансуються потужні столичні громадські організації.

«Інтелектуальним ядром» широкого кола громадських організацій в Україні виступають «мозкові центри». За даними інтернет-проекту «Мережа аналітичних центрів України» (<http://www.intellect.org.ua>) станом на 1 лютого 2005р., в Україні діяло близько 60 (115) «мозкових центрів». Ядром українських мозкових центрів виступає Київ — 38 (67) центрів. Далі йде Львів — 14 (32), Донецьк — 8 (28), Харків — 10 (23), Закарпаття (15), Волинь, Дніпропетровськ, Тернопіль, Хмельницький, Чернівці — по 14 на 2005 р., Луганськ, Полтава, Івано-Франківськ, Крим, Вінниця, Херсон, Запоріжжя, Чернігів — по 13-10 центри на 2005 р. Понад два їх десятки утворено при вузах України, зокрема, Дніпропетровському, Київському, Львівському, Таврійському, Тернопільському та Чернівецькому національних університетах, УАДУ при Президентові України, Харківській національній юридичній академії та ін.

Кожний рік такі центри реформуються і переформатовуються під потреби суспільства, потребі професійної спільноти.

Також в Україні діяли і діють аналітичні центри окремих олігархів, бізнесових структур, політичних партій. До найбільш авторитетних неурядових аналітичних структур України можна віднести: Український центр економічних і політичних досліджень ім. О.Разумкова (УЦЕПД), Агентство гуманітарних технологій (АГТ), Асоціацію молодих українських політологів і політиків (АМУПП), Атлантичну Раду України (АРУ), Інститут політики (ІП), Академію економічних наук України, Український культурологічний центр (УКЦентр) та аналітично-інформаційний журнал «Схід» (Донецьк), Культурологічний часопис «Ї», Київський центр інституту Схід-Захід (КЦІСЗ), Міжнародний центр перспективних досліджень (МЦПД), Український незалежний центр політичних досліджень (УНЦПД); Центр європейських та міжнародних досліджень (ЦЕМД), Центр миру, конверсії та зовнішньої політики України (ЦМКЗПУ), Інститут трансформації суспільства (ІТС). Потенційно потужними організаціями є Інститут Євро-Атлантичного Співробітництва (ІЕАП), Інститут Європейської Інтеграції (ІЕІ), Товариство зовнішньої політики України (ТЗПУ), Центр стратегічних досліджень (ЦСД).

Слід зазначити, що для проведення досліджень українські громадські організації залучають широке коло висококваліфікованих експертів на контрактній основі, а тому «інтелектуальний продукт» українських аналітичних центрів та мозкових центрів, як правило, відрізняється високим науковим рівнем.

Враховуючи значну кількість та різноманітність напрямків роботи, хотілось би щоб у діяльності професійних українських громадських організацій, безпосередньо пов'язаних з бухгалтерським обліком, відбувались переважно консолідуючі процеси для розвитку бухгалтерського обліку в Україні та державного його регулювання. Щоб вони таки набрали «критичну масу» і були здатні впливати на хід професійних та суспільних процесів.

**Міжнародна науково-практична Інтернет-конференція
«Облік, оподаткування і контроль: теорія та методологія»
17 грудня 2021 року, м. Тернопіль**

Можливо для здійснення зазначеного варто було б створювати певні об'єднання професійних і не професійних громадських організацій для досягнення конкретної мети.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про громадські об'єднання» 22 березня 2012 року №4572-VI
2. Інтернет-проект «Мережа аналітичних центрів України» (<http://www.intellect.org.ua>)

Ольга ЛАГОЙСКАЯ,
студентка

УО «Белорусский экономический государственный университет»

Анна ЛЕБЕДЬ
студентка

УО «Белорусский экономический государственный университет»

Валентина ЛЕМЕШ
научный руководитель,

кандидат экономических наук, доцент

УО «Белорусский экономический государственный университет»
г. Минск, Республика Беларусь

**БУХГАЛТЕРСКАЯ (ФИНАНСОВАЯ) ОТЧЕТНОСТЬ В СИСТЕМЕ ОТЧЕТНОСТИ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ, ЕЕ СОСТОЯНИЕ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ**

Бухгалтерская (финансовая) отчетность – необходимая пользователям этой отчетности для принятия экономических решений информация о финансовом положении экономического субъекта на отчетную дату, финансовом результате его деятельности и движении денежных средств за отчетный период, систематизированная в соответствии с требованиями, установленными Законом «О бухгалтерском учете и отчетности», представленная в удобном пользователям, стандартизированном формате[1].

Каждый из пользователей информации, содержащейся в финансовой отчетности, преследует свои цели.

Например, сама организация, составившая отчетность, использует отчетные данные для контроля за выполнением показателей производственных и финансовых планов, определение возможностей повышения эффективности использования ресурсов, выявления недостатков в работе, разработки текущих и перспективных планов (бизнес-планов) деятельности организации.

Учредители, акционеры, инвесторы, поставщики и другие юридические и физические лица используют отчетную информацию при принятии решений об установлении хозяйственных связей с организацией, вложении средств в ее активы, размещением заказов и т.п.

Государственные органы финансового контроля используют отчетность организаций для установления правильности исчисления и уплаты налогов и сборов, предусмотренных